РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

2 октомври 2008 година*

По дело C-144/07 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 11 март 2007 г.,

K-Swiss Inc., установено в West Lake Village (Съединени щати), за което се явява адв. H. E. Hübner, advocate,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), за която се явява г-н O. Mondéjar Ortuño, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н L. Bay Larsen, г-н K. Schiemann, г-н J. Makarczyk (докладчик) и г-н P. Kūris, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 април 2008 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 май 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си дружеството K-Swiss Inc. (наричано по-нататък „K-Swiss“) иска отмяна на Определение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 14 декември 2006 г. по дело K-Swiss/СХВП (Успоредни ивици върху обувка) (T-14/06, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което той обявява за недопустима жалбата му за отмяна на решението на Службата за хармони-

зация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 26 септември 2005 г. (преписка R 1109/2004-1, наричано по-нататък „спорното решение“) относно регистрацията като марка на Общността на марка, представляваща пет успоредни ивици, разположени върху страничната част на изображението на обувка.

Правна уредба

2 Съгласно член 63, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 146) жалбата се подава до Първоинстанционния съд в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

3 Съгласно член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд процесуалните срокове се считат удължени еднократно със срок от десет дни поради отдалеченост.

4 По силата на правило 61, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94

(ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), изменен с Регламент (ЕО) № 1041/2005 на Комисията от 29 юни 2005 година (ОВ L 172, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 71, наричан по-нататък „Регламент № 2868/95“):

„1. По производствата пред [СХВП], нотификации, които се подават от [СХВП], се извършват под формата на предаване на оригиналния документ, негово незаверено копие или компютърна разпечатка в съответствие с правило 55 или по отношение на документи, произхождащи от самите страни, дубликати или незаверени копия.

2. Нотификации се връчват:

а) по пощата в съответствие с правило 62;

б) на ръка в съответствие с правило 63;

в) чрез подаване в пощенска кутия в [СХВП] в съответствие с правило 64;

г) по факс и чрез други технически средства в съответствие с правило 65;

д) чрез публикуване в съответствие с правило 66.“

5 Правило 62, параграфи 1 и 3 от Регламент № 2868/95 предвижда:

„1. Решения с определен срок за обжалване, призовки и други документи, определени от председателя на [СХВП], се изпращат с препоръчано писмо с обратна разписка. Всички други нотификации се изпращат с обикновена поща.

[…]

3. Когато нотификацията се извършва с препоръчано писмо, независимо дали със или без обратна разписка, документът се счита за доставен на получателя на десетия ден след изпращането му по пощата, освен ако писмото не е достигнало до получателя или е достигнало до него на по-късна дата. В случай на спор [СХВП] установява дали писмото е достигнало местоназначението си или установява датата, на която то е било доставено на получателя, в зависимост от случая.“

6 Накрая, правило 68 от същия регламент гласи:

„Когато даден документ е достигнал до своя получател, ако [СХВП] не може да докаже, че документът е бил надлежно връчен [другаде в текста „нотифициран“] или ако не са спазени разпоредби относно връчването [другаде в текста „нотификацията“] му, документът се счита за връчен на датата, определена от [СХВП] като дата на получаване.“

Жалбата пред Първоинстанционния съд и обжалваното определение

7 С жалба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 януари 2006 г., K-Swiss обжалва спорното решение.

8 С отделна молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 3 април 2006 г., СХВП прави възражение за недопустимост съгласно член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

9 Тъй като смята, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката, Първоинстанционният съд се произнася с обжалваното определение по тази молба, без да дава ход на делото, и отхвърля подадената от K-Swiss жалба като недопустима.

10 В точки 22—30 от това определение Първоинстанционният съд мотивира решението си, както следва:

„22 Първоинстанционният съд отбелязва, че както изтъква жалбоподателят, доставянето на [спорното] решение от дружество за [експресни] куриерски услуги, като дружеството DHL, не е сред предвидените в правило 61, параграф 2 от Регламент № 2868/95 начини за нотификация. Освен това следва да се отбележи, че нито СХВП, нито жалбоподателят, който поддържа дори изрично, че доставянето от дружеството DHL не представлява нотификация по пощата, твърдят, че доставената на жалбоподателя на 28 октомври 2005 г. пратка DHL е изпратена под формата на препоръчано писмо, нито впрочем, че дружеството DHL е оправомощено да доставя такива пратки в Германия, нито на последно място, че всъщност [спорното] решение е било нотифицирано на жалбоподателя по един от другите начини, предвидени в правило 61, параграф 2 от Регламент № 2868/95 и в правила 62—66 от същия регламент. В това отношение освен това е важно да се отбележи, че доставеното на жалбоподателя придружително писмо на DHL по никакъв начин не указва, че става въпрос за препоръчано писмо, а подчертава, че тази пратка е „нотифицирана единствено от DHL“.

23 От изложеното по-горе следва, че [спорното] решение не е било нотифицирано на жалбоподателя в съответствие с изискванията, следващи от прилагането на правила 61 и 62 от Регламент № 2868/95.

24 Противно на това, което твърди жалбоподателят, въз основа на това обстоятелство не може да бъде направен извод, че настоящата жалба е подадена в срок.

25 Следва всъщност да се напомни, че съгласно правило 68 от Регламент № 2868/95, озаглавено „Нередности при връчването на нотификации“, [к]огато даден документ е достигнал до своя получател, ако [СХВП] не може да докаже, че документът е бил надлежно връчен или ако не са спазени разпоредби относно връчването му, документът се счита за връчен на датата, определена от [СХВП] като дата на получаване.

26 Тази разпоредба, разгледана в нейната цялост, трябва да се тълкува в смисъл, че признава на СХВП възможността да установи датата, на която даден документ е достигнал до адресата си, когато тя не е в състояние да докаже, че той е бил надлежно нотифициран или когато приложимите за неговото нотифициране разпоредби не са били спазени, и че тя придава на това доказване правните последици на редовно нотифициране (Решение на Първоинстанционния съд от 19 април 2005 г., по дело Success-Marketing/СХВП — Chipita (PAN & CO), T-380/02 и T-128/03, Recueil, стр. II-1233, точка 64).

27 В случая обаче между страните не се спори, че жалбоподателят е получил пратката DHL на 28 октомври 2005 г., както впрочем се установява от документа за проследяване на пратката, съхраняван в секретариата на апелативните състави.

28 Следователно по силата на правило 68 от Регламент № 2868/95 [спорното] решение се счита за нотифицирано на жалбоподателя на 28 октомври 2005 г., така че предвидената в правило 62, параграф 3 от Регламент № 2868/95 презумпция не може да намери приложение в случая. Това всъщност е в съответствие с правило 70, параграф 2 от Регламент № 2868/95, според което „[к]огато процедурното действие е нотификация, събитието, което се взема под внимание, е получаването на нотифицирания документ, освен ако не е предвидено друго“. Освен това според постоянната съдебна практика във връзка с член 230, пета алинея ЕО, в случай че обжалваният акт е бил нотифициран на неговия адресат, срокът за обжалване започва да тече от деня на получаването му от този адресат (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 29 май 1991 г. по дело Bayer/Комисия, T-12/90, Recueil, стр. II-219, точка 19, потвърдено в производство по обжалване с Решение на Съда от 15 декември 1994 г. по дело Bayer/Комисия, C-195/91 P, Recueil, стр. I-5619).

29 При тези обстоятелства с оглед на това, че съгласно член 63, параграф 5 от Регламент № 40/94 жалбата се подава до Първоинстанционния съд в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав, удължен еднократно със срок от десет дни поради отдалеченост, по силата на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник, следва да се приеме, че срокът за обжалване на [спорното] решение е изтекъл на 9 януари 2006 г.

30 Следователно настоящата жалба, подадена на 16 януари 2006 г., е просрочена и трябва да бъде отхвърлена като недопустима.“

Искания на страните

11 Със своята жалба жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното определение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

12 СХВП иска от Съда:

— да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди K-Swiss да заплати съдебните разноски.

По жалбата

13 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва само едно правно основание, изведено от нарушението на правила 61, 62 и 68 от Регламент № 2868/95.

Доводи на страните

14 Макар K-Swiss да признава, че спорното решение му е доставено с изпратена от дружеството DHL на 28 октомври 2005 г. експресна куриерска пратка, то обаче

смята, че следва да се прецени дали това доставяне трябва да се счита за осъществено с препоръчано писмо с обратна разписка по смисъла на правило 62, параграф 1 от Регламент № 2868/95.

15 В това отношение жалбоподателят подчертава, че от гледна точка на функцията, която изпълнява, доказателството, че документът е доставен от доставчик на експресни куриерски услуги като DHL, е идентично с доказателството при изпращане с препоръчано писмо с обратна разписка, като единствената разлика е, че услугата на DHL не включва връщането на обратна разписка на подателя.

16 K-Swiss посочва също, че СХВП е променила практиката си във връзка с нотифицирането на решенията на апелативните състави и че от инструкция на президиума на тези състави от 10 май 2006 г, дадена на секретариата на СХВП, следва, че в случай на нотификация на тези решения по пощата тя се извършва или с препоръчано писмо, или от служба за куриерски услуги. Впрочем не било възможно да се смята, че СХВП съзнателно е възприела практика за нотифициране, предназначена да води до нередности при връчването на нотификации по смисъла на правило 68 от Регламент № 2868/95.

17 Въпреки че прави искане за отхвърляне на жалбата, СХВП уточнява, че Първоинстанционният съд не може да приложи правило 68 от Регламент № 2868/95, поради това че нотификацията чрез служба за експресни куриерски услуги не представлява порок при връчването на нотификацията. Всъщност според нея този начин на нотификация на решенията на апелативните състави трябва да бъде приравнен на нотификация по пощата, в съответствие с разпоредбата на правило 62 от този регламент.

18 От друга страна, СХВП смята, че въведената с параграф 3 от посоченото правило презумпция, според която нотификацията по пощата се смята за доставена на адресата си на десетия ден след изпращането по пощата, може да бъде оборена при доказване на действителната дата на доставяне на нотификацията. Въз основа на това СХВП заключава, че в случая срокът за обжалване на спорното

решение е изтекъл на 9 януари 2006 г. Поради това, отхвърляйки жалбата като недопустима, Първоинстанционният съд бил достигнал до задоволително разрешение, но бил приложил неправилно съответните разпоредби на Регламент № 2868/95.

Съображения на Съда

19 Следва да се отбележи, че правило 61 от Регламент № 2868/95, което съдържа „общи разпоредби относно нотификациите“, изброява изчерпателно именно начините, по които СХВП нотифицира решенията си. Така в параграф 2 от това правило се уточнява, че нотификацията може да бъде връчена или по пощата, или на ръка, или чрез подаване в пощенска кутия в СХВП, или по факс или други технически средства, или чрез публикуване.

20 Освен това от правило 62, параграф 1 от този регламент следва, че при нотификация по пощата, когато става въпрос за решение с определен срок за обжалване, каквото е спорното решение, тази нотификация трябва да се направи с препоръчано писмо с обратна разписка.

21 В точка 22 от обжалваното определение обаче Първоинстанционният съд установява, че страните нито твърдят, че изпратената от дружеството DHL и доставена на жалбоподателя експресна пратка е изпратена под формата на препоръчано писмо, нито че това дружество е оправомощено да доставя препоръчани пратки в Германия, и че придружителното писмо към тази пратка не посочва, че става въпрос за препоръчано писмо, а подчертава, че тази пратка е „нотифицирана единствено от DHL“.

22 Следователно Първоинстанционният съд с основание заключава, че такава нотификация не представлява „нотификация с препоръчано писмо с обратна разписка“ по смисъла на правило 62, параграф 1 от Регламент № 2868/95.

23 Противно на това, което твърди СХВП обаче, когато тя не е в състояние да докаже, че даден документ е бил надлежно нотифициран или още когато приложимите за нотификацията му разпоредби не са били спазени, но въпросният документ е достигнал до адресата, от правило 68 от Регламент № 2868/95, което Първоинстанционният съд с право прилага, следва, че СХВП има възможност да представи доказателства за датата на това получаване и че документът се счита за нотифициран на тази дата.

24 Също с основание, Първоинстанционният съд е приел, че подадената от K-Swiss на 16 януари 2006 г. жалба е просрочена и трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

25 Всъщност след като отбелязва в точка 27 от обжалваното определение, че между страните не се спори, че жалбоподателят е получил изпратената от DHL експресна пратка на 28 октомври 2005 г., в точка 29 от това определение Първоинстанционният съд приема, че с оглед разпоредбите на неговия процедурен правилник и на член 63, параграф 5 от Регламент № 40/94 срокът за обжалване на спорното решение е изтекъл на 9 януари 2006 г.

26 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

27 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като СХВП е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда K-Swiss Inc. да заплати съдебните разноски.

Подписи